

VOLKSBUURT.

Een klisje kleine kleuters
Drumt voor de hofjespoort
Ze hebben van politie
En van een moord gehoord.

De jongens telkens spuwend
De handen in den zak
De meisjes almaar kletsend
Met redenaarsgemak.

Soms wordt het heele zaakje
In hun gesprek gestoord
Ze scharrelen uit elkander
Een stem komt uit de poort:

Een hoog en gillend roepen
'n Bevel naar huis te gaan,
Dan sluiten zich de pratiers
Weer nauwer samen aan.

„Dat 's vast niet waar” roept Pietje
Zeg 't nog es als je durf!
Hij heb met 'n reuzen hamer
Der op der kop geturf!”

„Och Jô, leg niet te klessen
Toe ga nou, 't was een mes
Nou mot ie lekker brommen
Krijgt vast 'n jaar of zes!”

Dan heeft een kleine kerel
Het in zen jongenszin
De meisjes bang te maken
Ze hollen 't poortje in.

Ze gichelen en gillen,
De jongens onversaagd
Staan grinnekend te kijken
Hoe ze zijn weggeplaagd.

Een vrouw komt uit het hofje
En Pietje met een vloek
Roept: „die gaat voor vijf centen
Weer halen op de hoek!”

En Jan zegt heel wijsgeerig:
„Der vent is zeker thuis!
Als die geen werk kan krijgen
Dan zuipt het heele huis!” —

„Me moeder zegt: 't is schande,
Als zij de huisbaas was
Dan ging die vuile rommel
De laan uit, dat stond vas!” —

Maar Jan vindt dat een werkman
Wel 'n slokkie hebben mot,
Hij sjort aan 't wijde broekie
Gerafeld en kapot.

Hij vindt zichzelf een kerel
Gaaf gauw al naar een baas,
Hij pruint al, houdt van vechten
En dronkenmans-geraas

En lachend gaan zijn oogen
Naar 'n opgeschoten meid,
Zijn kindermond zegt smalend
En vuile aardigheid.

Dan ziet hij ginds 'n hondje
Een vuil, verwaarloosd dier,
Hij neemt 't in zijn armen
En streelt het met plezier.

„Kom jij maar bij 't baassie
Je bent een brave hond!”
Voorzichtig als iets kostbaars
Zet hij het op den grond.

Hij liefkoost 't maagre bastje
Geeft op zijn kop een zoen
En schopt naar 'n andren jongen
Die 't beestje kwaad wil doen.

M. A. DE WIJS-MOUTON.

VOOR GIFTEN.

Bankrekening: Associatie-Cassa, Amsterdam.
Postchèque en Girodienst: N. 32534
Girokantoor der Gemeente Amsterdam V No. 207.